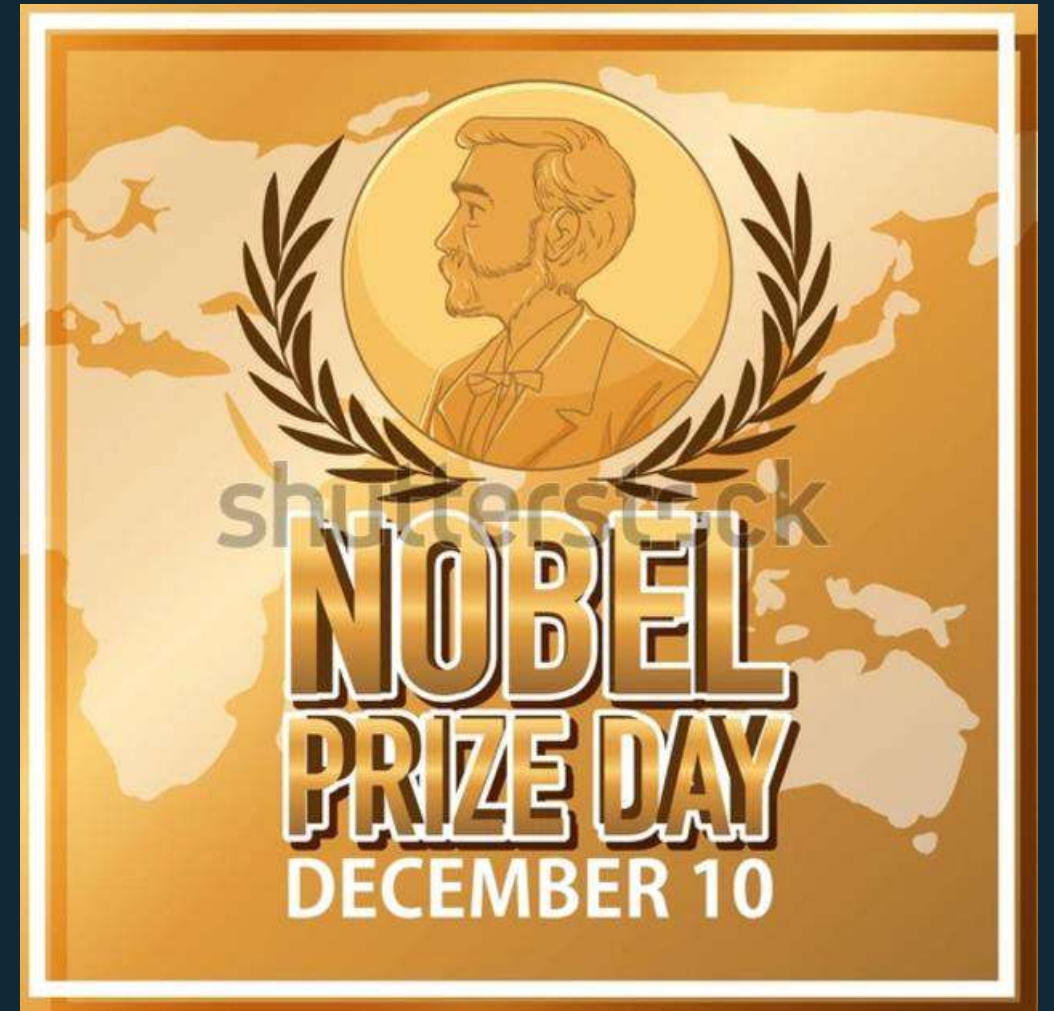

*Жінки – Нобелівські
лауреати з економіки*

Доповідач проф. Кулаковська Т.А.

Нобелівська премія: Історія та Досягнення

Нобелівська премія - це найпрестижніша міжнародна нагорода, яка щорічно вручається за видатні досягнення в науці, літературі, мирі та економіці. Вона є символом найвищого визнання таланту, інновацій та внеску в розвиток людства.

Історія Нобелівської Премії

Заповіт Альфреда Нобеля

Заповіт шведського винахідника та підприємця Альфреда Нобеля (1833-1896) став фундаментом для створення премії. Нобель бажав, щоб його статки були використані для нагородження людей, які зробили найважливіший внесок у людство.

Перша церемонія вручення

Перша церемонія вручення Нобелівської премії відбулася в Стокгольмі 10 грудня 1901 року, в річницю смерті Альфреда Нобеля. Відтоді премія вручається щорічно, з невеликими перервами під час світових воєн.

Категорії Нобелівської Премії

Фізика

Нагороджуються видатні досягнення у галузі фізики, які розширюють наші знання про Всесвіт та його закони.

Фізіологія та медицина

Нагороджуються досягнення в галузі медицини та фізіології, які покращують наше розуміння людського тіла та його функцій.

Мир

Нагороджуються особи, які зробили значний внесок у боротьбу за мир, роззброєння та міжнародне співробітництво.

Хімія

Нагороджуються революційні винаходи та відкриття в хімії, які сприяють розвитку науки, технологій та медицини.

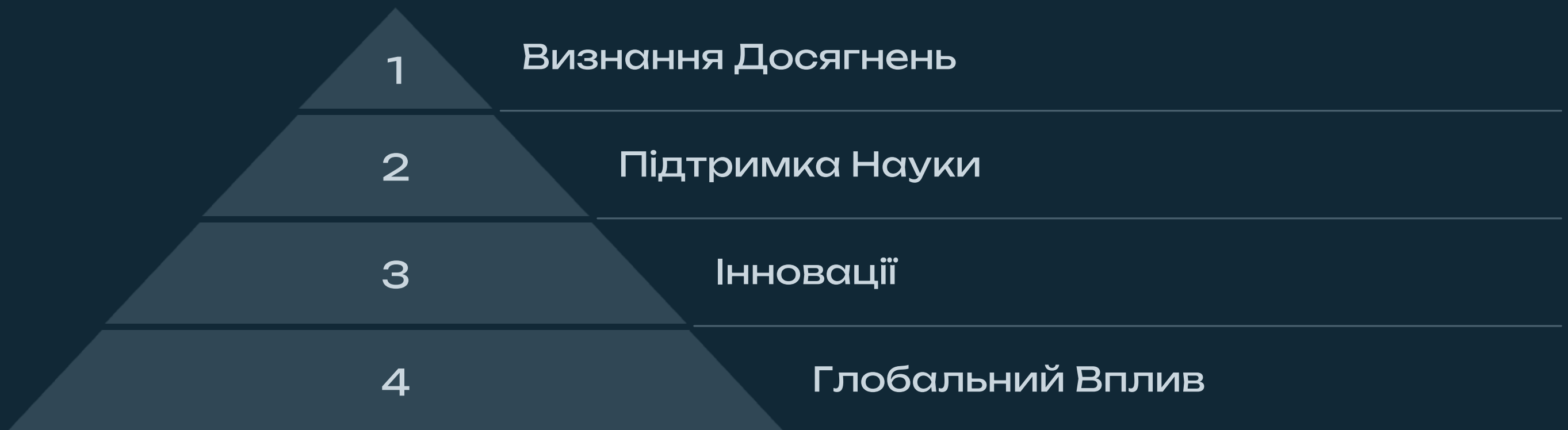
Література

Нагороджуються видатні письменники, чиї твори сприяють розширенню людського досвіду та культурного багатства.

Економічні науки

Присуджується за видатні дослідження в галузі економіки, які сприяють розвитку економічної науки та політики.

Значення Нобелівської Премії

Нобелівська премія слугує джерелом натхнення для науковців, митців та активістів, стимулюючи їх до подальших досліджень, творчості та прагнення до кращого світу.

Премія з Економічних Наук

Премія з економічних наук була заснована Центральним банком Швеції в 1968 році в пам'ять про Альфреда Нобеля.

Премія присуджується Королівською шведською академією наук. Першими лауреатами стали Рагнар Фріш та Ян Тінберген в 1969 році.

Історія створення

Присудження премії

Жінки-Лауреати

Еліно́р Остро́м

Перша жінка, яка отримала Нобелівську премію з економіки (2009).

Естер Дуффо

Отримала премію з економіки в 2019 році за дослідження зменшення глобальної бідності.

Інші жінки-лауреати

З понад 900 лауреатів лише близько 60 були жінками. Їх досягнення стали справжнім проривом у розвитку науки та суспільства.

Еліно́р Остро́м: Життя та Наслідки

Цей документ присвячений видатній вченої Еліно́р Остро́м, лауреатці Нобелівської премії з економіки. У ньому викладені її освіта, кар'єра, ключові ідеї досліджень, внесок у суспільство та ключові моменти її біографії. Також розглядаються її методи досліджень, які допомогли їй розкрити важливі аспекти управління спільними ресурсами та збереження навколишнього середовища.

Еліно́р Остро́м: Перша Жінка-Лауреат

1

1933

Народилася в Лос-Анджелесі,
Каліфорнія.

2

1965

Захистила докторську
дисертацію з політології в
UCLA.

3

1973

Спільно з чоловіком
Вінсентом заснувала Семінар
з політичної теорії та аналізу
політики.

4

2009

Отримала Нобелівську
премію з економіки за
дослідження управління
спільними ресурсами.

Освіта та Кар'єра

- Еліно́р Остро́м отримала ступінь бакалавра, магістра та доктора філософії в Університеті Каліфорнії, Лос-Анджелес (UCLA).
- Основна частина її наукової діяльності була пов'язана з Університетом Індіани, де вона працювала викладачкою та співдиректоркою Інституту дослідження політики навколишнього середовища.

Ключові Ідеї Досліджень: Теорія Спільних Ресурсів

Еліно́р Остро́м зробила значний внесок у розуміння того, як люди керують спільними ресурсами, кидаючи виклик традиційним теоріям «трагедії спільного користування» Гарета Гардіна.

Остром довела, що спільні ресурси не завжди приречені на виснаження. Вона показала, що місцеві спільноти можуть ефективно управляти ресурсами за допомогою власних правил, уникнувши надмірного державного втручання або приватизації.

Принципи Успішного Управління Спільними Ресурсами

Остром визначила ключові принципи ефективного управління спільними ресурсами, які допомагають забезпечити їх збереження та стійке використання:

- Чіткі межі ресурсів та спільноти.
- Участь усіх зацікавлених сторін у розробці правил.
- Моніторинг і механізми вирішення конфліктів.

Методологія Дослідження

Остром використовувала міждисциплінарний підхід, поєднуючи різні наукові дисципліни.

Інтеграція Дисциплін

Вона поєднала економіку, політологію, соціологію та екологію для комплексного дослідження управління спільними ресурсами.

Методи Дослідження

Вона розробляла математичні моделі та проводила польові дослідження в різних країнах, збираючи реальні дані та вивчаючи практичні приклади.

Ранні Роки Життя

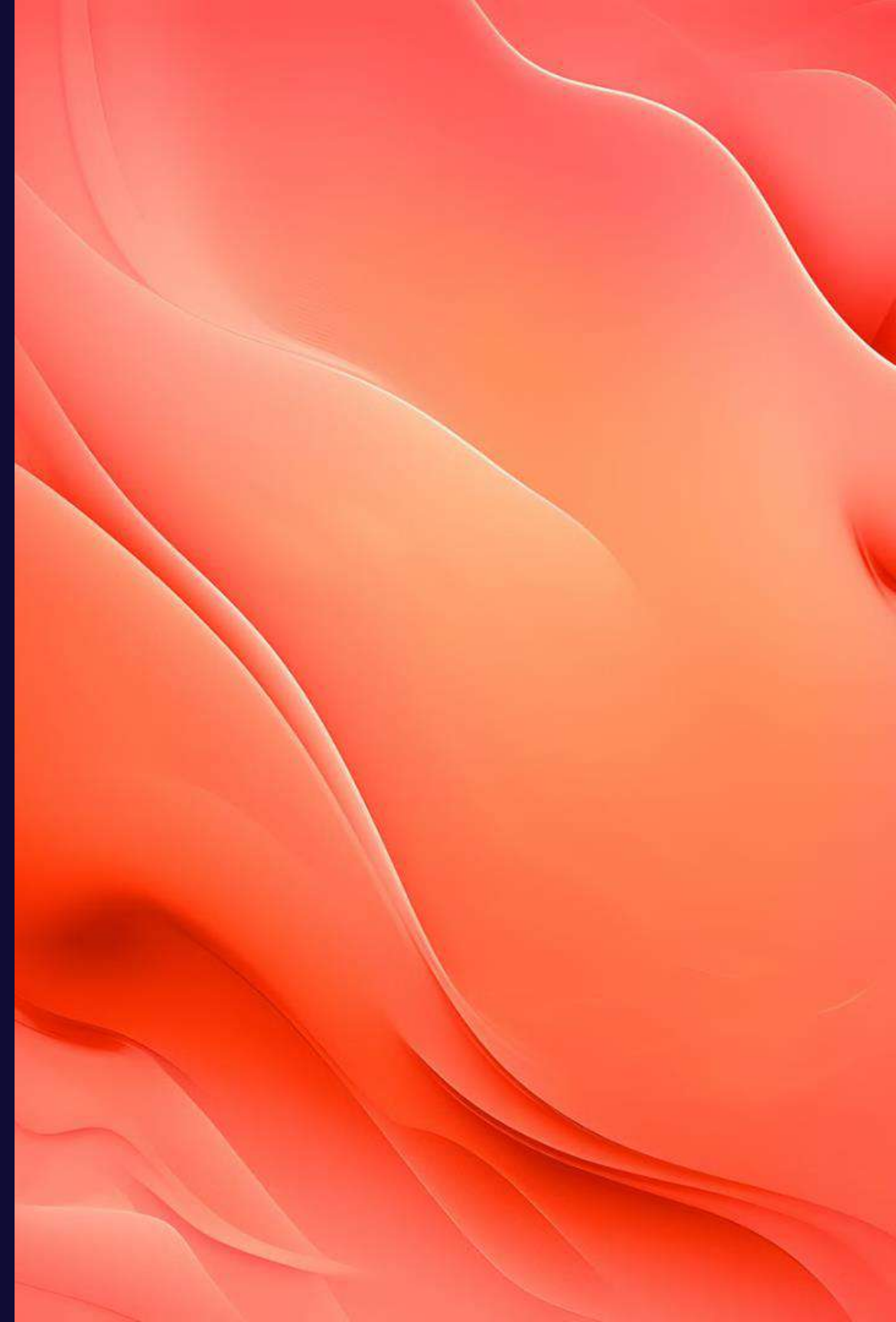
Еліно́р Остро́м народилася в Лос-Анджелесі, штат Каліфорнія, 7 серпня 1933 року. Її дитинство пройшло в навчанні та виконанні традиційних для дівчинки минулого століття справ: вирощуванні овочів, консервуванні фруктів, в'язанні. Вона любила плавати, а згодом приєдналася до команди з плавання і брала участь у змаганнях. Щоб заробити кошти на навчання в коледжі, вона працювала викладачем з плавання.

Навчання та Перші Робочі Роки

Остром змогла отримати ступінь бакалавра без боргів, але їй довелося працювати в бібліотеці, магазині та книжковому магазині, щоб оплатити навчання. Після закінчення коледжу вона шукала роботу, але їй пропонували лише секретарські та вчительські посади. Після року роботи клерком з питань експорту вона отримала посаду помічника менеджера з персоналу, але це був виняток, оскільки компанія ніколи раніше не брала жінку на іншу посаду, крім секретарської. Цей досвід допоміг їй пізніше, коли вона вирішила навчатися в магістратурі та подати заявку на посаду асистента наукового працівника в докторській програмі.

Докторська Освіта та Початок Наукової Кар'єри

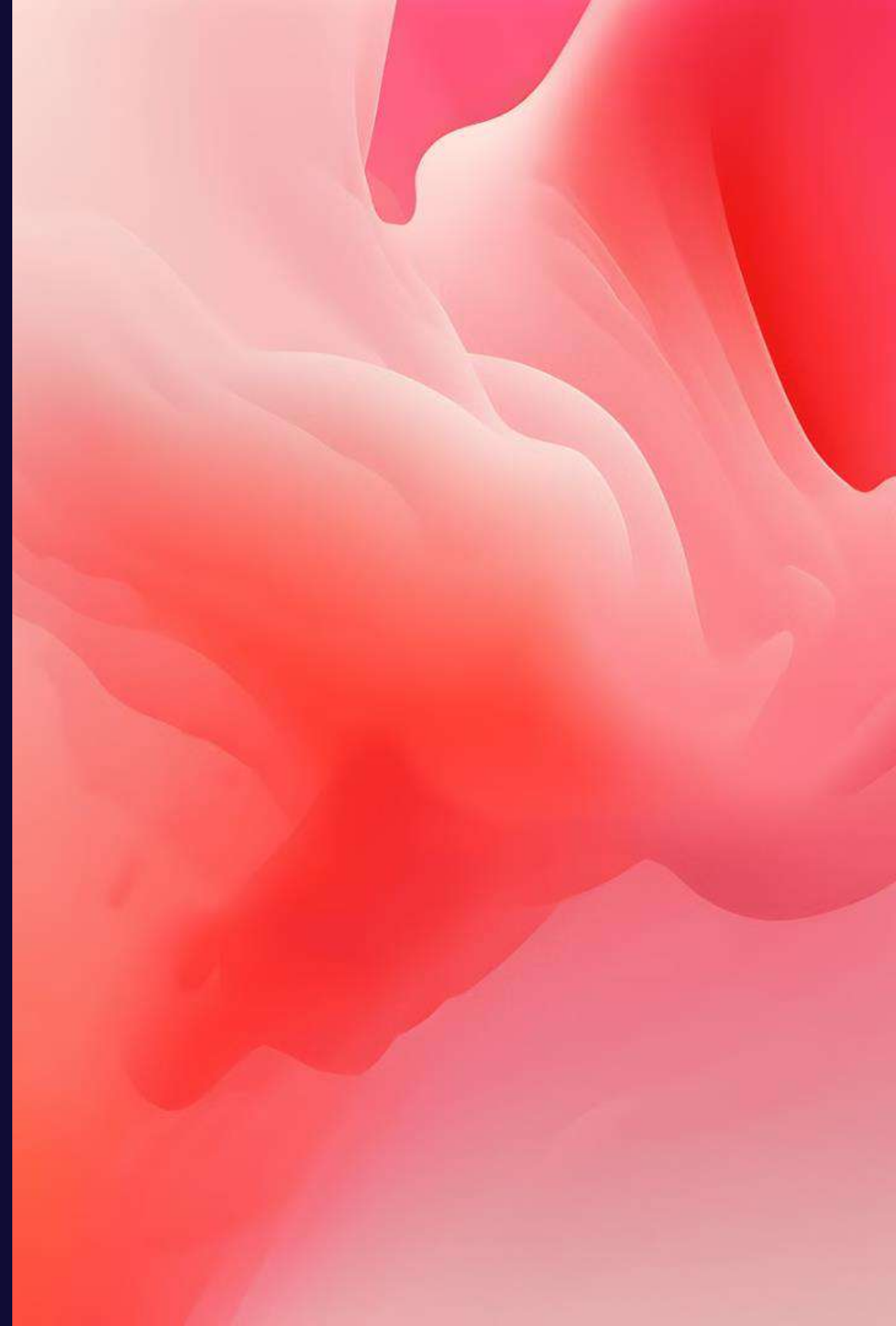
Вона зіткнулася з перешкодами, щоб отримати докторський ступінь в економіці та політології через традиційний скептицизм щодо жінок у науці. Але завдяки наполегливості та підтримці колег-аспірантів вона була прийнята до програми та захистила свою дисертацію в 1965 році. Вона поїхала до Блумінгтона, штат Індіана, разом із чоловіком Вінсентом, якому запропонували посаду професора. Університет Індіани потребував викладача, і Еліно́р отримала посаду запрошеного доцента. Її ранні дослідження в Університеті Індіани були зосереджені на вивченні поліцейських галузей у Сполучених Штатах.

Дослідження Спільних Ресурсів та Мережа Співпраці

Наприкінці 1970-х років Остром разом з Вінсентом створили дослідницький центр, який об'єднав вчених з різних дисциплін, щоб вивчати інституційні механізми, що впливають на використання ресурсів.

Якщо дослідження можна провести, сидячи в бібліотеці десь у рідній установі, тоді не потрібно розробляти еквівалент майстерні. Однак, якщо хтось намагається зрозуміти й перевірити теорію в польових умовах або в експериментальній лабораторії, а отже по-справжньому проводити поглиблені дослідження різноманітних інституційних механізмів у всьому світі, тоді потрібно працювати з колегами, які знаходяться в різних місцях на різних етапах своєї кар'єри, і саме це має вирішальне значення для досягнення наукового прогресу».

Внесок Еліно́р Остро́м в Суспі́льство

1

Формування політики

Її дослідження стали основою для формування політики управління природними ресурсами.

2

Екологічний менеджмент

Її ідеї широко використовуються в екологічному менеджменті, урядуванні та розвитку громад.

3

Надхнення для поколінь

Її життя та робота стали прикладом для наступних поколінь вчених та активістів.

Естер Дюфло: Новаторка в боротьбі з бідністю

Естер Дюфло – французько-американська економістка, яка отримала Нобелівську премію з економіки у 2019 році. Її дослідження зосереджені на боротьбі з глобальною бідністю за допомогою економічних експериментів і політики, заснованої на доказах.

Освіта та кар'єра

Освіта

Дюфло отримала ступінь магістра в École Normale Supérieure в Парижі, а також ступінь доктора економіки в Массачусетському технологічному інституті (MIT).

Кар'єра

Вона є професором MIT і співзасновницею Abdul Latif Jameel Poverty Action Lab (J-PAL) – дослідницького центру, що займається вивченням ефективності політик у боротьбі з бідністю.

Нобелівська премія

Естер Дюфло поділила нагороду з Абхіджитом Банерджі (її чоловік і співробітник) та Майклом Кремером. Їхній підхід до боротьби з бідністю базується на використанні польових експериментів для оцінки впливу конкретних політик.

Теми досліджень

Освіта

Дюфло досліджувала, як доступ до освітніх матеріалів і зміна систем навчання впливають на успішність учнів у країнах, що розвиваються.

Охорона здоров'я

Вона аналізувала, як субсидії на вакцинацію або доступ до лікарських препаратів можуть стимулювати бідні громади використовувати медичні послуги.

Фінансова допомога

Дослідження торкалися мікрофінансування та впливу короткострокової фінансової підтримки на довгострокове благополуччя сімей.

Підхід до досліджень

1 RCTs

Використання рандомізованих контрольованих випробувань (RCTs) – метод, подібний до того, який застосовують у медицині, але адаптований для соціальної політики.

2 Практичні рішення

Дюфло прагне створити практичні рішення, які можна впровадити на державному рівні або в рамках міжнародної допомоги.

Внесок у суспільство

Робота Дюфло та її колег забезпечила формування політик, що допомагають мільйонам людей вийти з бідності. Вона надихає наукову спільноту та організації використовувати науково обґрунтовані підходи у вирішенні глобальних проблем.

Нагороди та визнання

1

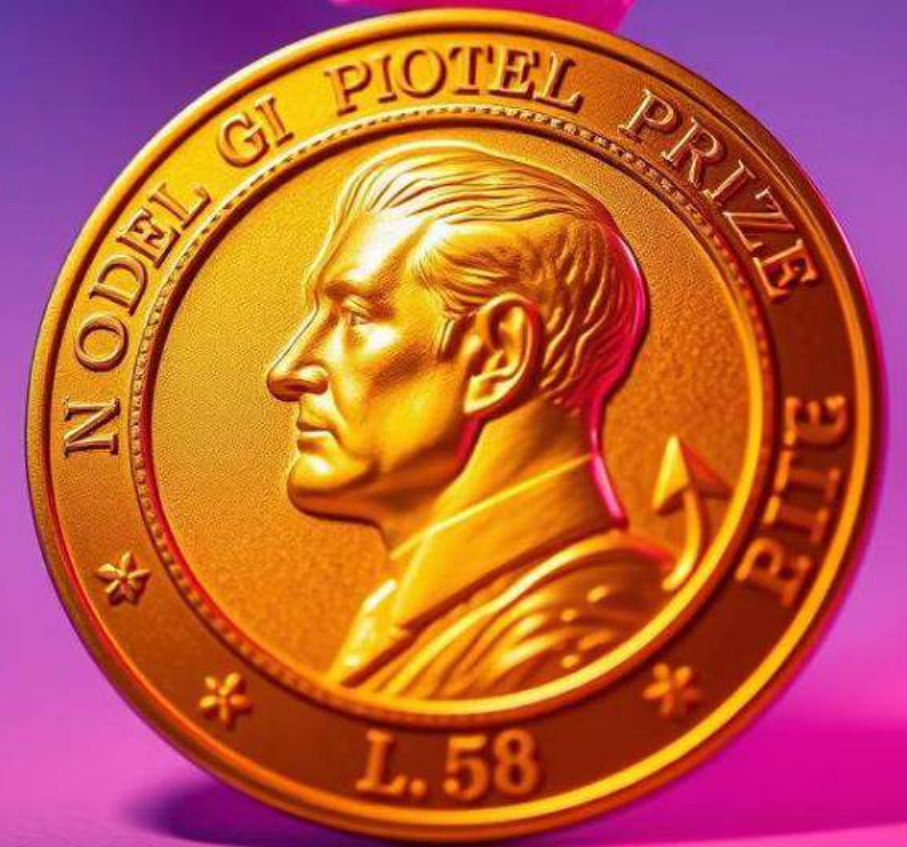
Нобелівська премія

Премія Sveriges Riksbank з економічних наук пам'яті Альфреда Нобеля 2019.

2

Мотивація премії

«за експериментальний підхід до подолання глобальної бідності»

Естер Дюфло народилася в Парижі, її мати була педіатром, а батько – професором математики.

Естер навчалася в місцевих державних школах до 11 класу, а потім була переведена до середньої школи в центрі Парижа на останній рік навчання. Вона не була зіркою ні в чому конкретному, але була дуже організованою, достатньо твердою у кожному шкільному предметі. Отже, була хорошим, нескладним учнем, яку любили вчителі та друзі.

В дитинстві Естер була дуже маленькою за зростом, читати навчилася лише у 6 років, але оскільки вона виглядала як чотирирічна дитина, всі вважали її дуже розумною. Крім того, вона дуже хотіла бути хлопчиком, одягалася як хлопчик і коротко стриглася, всі її друзі були хлопчиками. У підлітковому віці все це змінилося: вона достатньо виросла до «нормального розміру», і, як вона сама пише, їй стало комфортно бути дівчиною. Але весь цей шлях надав їй впевненості у собі, а також сили ніколи не дозволяти своїй статі керувати своїми можливостями.

З раннього віку до неї прийшло усвідомлення різноманітності життєвих обставин у світі. Її мати їздила волонтером по всьому світу, допомагала дітям, які постраждали від війни. З дитинства Естер запитувала себе: чому саме вона народилася в інтелектуальній родині середнього класу, з люблячими батьками, пристойними школами та всіма необхідними продуктами харчування та книгами, тоді як деякі інші діти народилися в Конго, посеред війни, і змушені носити автомат, щоб воювати?

Естер навіть висунула теорію про те, що кожна людина повинна бути чудовою принаймні ОДНОЮ річчю, але не обов'язково виявляти свій особливий талант. Це зробило її вдачу ще більш кричущою: оскільки єдиним її талантом (на думку Естер) було бути майстром усіх форм шкільної роботи, їй не потрібно було дуже старанно шукати талант! Навпаки, хлопець із автоматом із Конго, можливо, ніколи не доживе до відкриття свого таланту.

У 1992 році вона вступила до *École Normale Supérieure*, де обрала для вивчення два предмети, щоб якомога довше уникати спеціалізації, історію та економіку. У день вступу до *École Normale* професор економіки Даніель Коен набирив студентів, і він переконав Естер, що економіка — ідеальна дисципліна для такого майстра на всі руки, як Естер.

Щоб досягти другої мети — допомагати іншим — вона робив усе, що могла: у дитинстві допомагала однокласникам робити уроки, працювала на кухні, була волонтером у в'язниці.

Естер вдчувала, що має повернути світові цей величезний космічний борг. По-перше, підживлювати та використовувати власний талант, а по-друге, відігравати певну роль у допомозі іншим отримати можливість знайти та виховати свої таланти. Це означало, що вона дуже рано вирішила, що буде академіком.

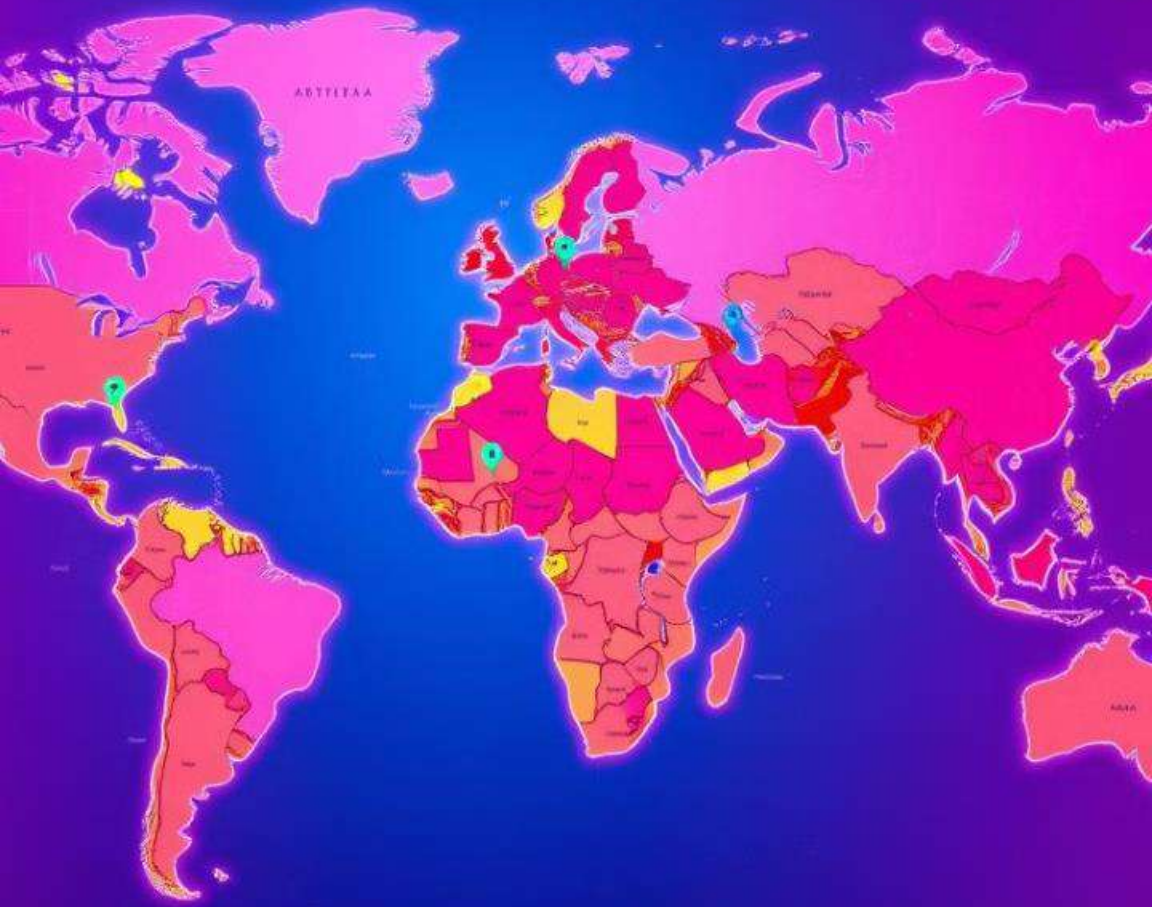
В 1995 році Естер вступила до Массачусетського технологічного інституту як аспірант (через рік після закінчення магістратури у Паризькій школі економіки). Одним із найперших курсів була економіка розвитку. Його викладали Абхіджит Банерджі та Майкл Кремер.

Клас був дуже маленький: викладали разом зі студентами Гарварду. Сьогодні кожен із студентів того класу є економістом розвитку. Для Естер знадобилася рівно одна лекція, щоб зачепити. Цей урок був нічим схожим на те, що вона коли-небудь бачила. Викладачі не просто навчали. Вони шукали!

У 1999 році вона отримала ступінь доктора філософії та одразу приєдналася до Массачусетського технологічного інституту на посаду доцента. Саме тут вона відчула, що це місце дозволить зробити все можливе, щоб точно виявити свій талант в економіці. Тут була свобода, а також строгість і ясність мислення Джошуа Анґріста, які додали сміливості зважитись і провести перший «справжній» експеримент.

У 2003 році Абхіджит Банерджі, Сендхіл Муллайнатан і Естер запропонували ідею створення центру, який би зосереджувався на проведенні рандомізованих контрольованих досліджень і поширенні результатів серед політиків. Це була лабораторія боротьби з бідністю (пізніше перейменовану на J-PAL) як мережу. Роботи було дуже багато, потрібно було підтримувати роботу всіх тих, хто готовий використовувати РКД для покращення політики щодо бідних людей у країнах, що розвиваються.

Сьогодні J-PAL — це мережа з 194 афілійованих професорів і стільки ж інших запрошених професорів з усього світу. У базі даних лабораторії є 998 поточних або завершених проектів, які виконуються філіями або запрошеними дослідниками у 84 країнах. І принаймні 450 мільйонів людей відчули на собі політику, яка була посилена після того, як оцінка J-PAL визнала її ефективною.

Естер залишається в Массачусетському технологічному інституті з тих пір, як отримала свою першу роботу. Як вона пише: «У мене там чудові друзі та колеги, і це чудовий дім для J-PAL Global і J-PAL North America (на чолі з Емі Фінкельштейн і Ларрі Катц). Інші офіси J-PAL розкидані в академічних установах по всьому світу, і я відчуваю, що це теж трохи мої домівки».

Естер Дюфло – видатна економістка, яка зробила значний внесок у боротьбу з глобальною бідністю. Її дослідження та розроблені нею інноваційні підходи надихають науковців і лідерів на впровадження практичних рішень для створення більш справедливого світу.

Проблеми та виклики

Гендерний розрив:

Попри успіхи, жінки все ще менше представлені у точних і технічних науках, особливо на керівних посадах.

- Жінки складають менше 30% дослідників у STEM (наука, технології, інженерія, математика).

Стереотипи:

Суспільні уявлення про "чоловічі" та "жіночі" професії можуть відлякувати дівчат від вибору кар'єри в науці.

Труднощі з фінансуванням:

Дослідження показують, що жінкам складніше отримати гранти на наукові дослідження.

Шляхи покращення

Освіта та підтримка:

Потрібні спеціальні програми для заохочення дівчат до вивчення точних наук, такі як STEM-проекти для школярок.

Гендерна рівність:

Розробка політик, які гарантують рівний доступ до можливостей для жінок у науці.

Роль моделей для наслідування:

Популяризація історій успішних жінок-науковців, щоб мотивувати молодь.

Жінки зробили і продовжують робити значний внесок у науку, але їм доводиться долати соціальні та структурні бар'єри. Підтримка гендерної рівності та популяризація жіночих досягнень допоможе створити світ, де всі мають рівні можливості для реалізації свого потенціалу.

Дякую за увагу!